

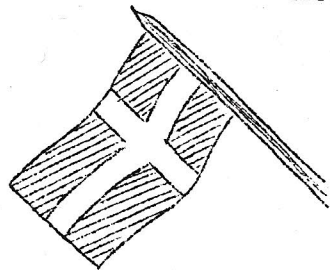
1890

MAGDALENE RAVN

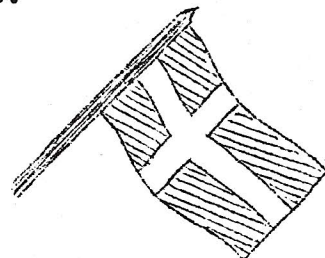
1960

8. marts

Mel: Hvor smiler fager den danske kyst.

I Kolding fødtes ved forårstid
i Låsbygade en lille pige,
som fader god og som moder blid
syntes i verden var uden lige,
men enebarn - nej to søstre kom,
og så af drenge en hel rigdom.

I Richters skole hun lærdom får,
og hjemmets syssel hun ikke glemmer,
så turen til hovedstaden går,
hvor sygeplejen hun hurtigt nemmer,
nu giftefærdig - en mand hun ta'
og rejser straks til Amerika.

Men olie fandt de ej noget a',
skønt Texas blev deres første sæde,
de rejste nordpå til Iowa
for andre danskere der at glæde,
så Fausing-Auning en gerning stor,
sidst Øster Løgum i Slesvigs jord.

Jert hjem var åbent - en tradition
for kort besøg, såsom læng're ferie,
til barnedåb og konfirmation
af Ravneungernes lange serie,
alvorlig tale og glade smil
var hjemmets ramme, hvor I holdt til.

De glade dage i hjemmets favn,
for os det herligste barndomsminde,
i sang vi priste Vorherres navn,
ej heller Danmarks var os af sinde,
for det I bygged jert virke på,
I opdrog børnene at forstå.

Den Herren elsker, den tugter han,
du misted mange af dine kære,
men og i modgang vi af dig kan
en sjælden styrke og storhed lære,
i medgang ydmyg, i sorgen glad
for tiden, førend I skiltes ad.

Men når du nu fylder syvti år,
vi helst vil mindes de lyse dage
og håber, lykke og gode kår,
den lod af livet du har tilbage,
og håber, ofte du ta'r en tårn
til glæde for dine børnebørn.